

6. При визначенні бази розподілу загальновиробничих накладних витрат не враховуються особливості виробництва на підприємстві тобто вони розподіляються загальною сумою пропорційно прямим витратам на оплату праці. Застосування такого методу традиційно для практики бухгалтерського обліку в Україні. Проте для того, щоб оцінити наскільки суттєвим може бути вплив застосування цього універсального методу доречним буде проаналізувати наступне: - структуру виробничої собівартості по окремих видах продукції, - структуру виробничої собівартості по окремих виробництвах, - особливості технологічного процесу, - склад загальновиробничих витрат, - зміни, які відбуваються у структурі залишків готової продукції і т.і. [1]

Отже, напрямки аналізу для конкретного підприємства визначаються виходячи з професійного досвіду аудитора. Інноваційний розвиток виробництва передбачає скорочення трудомісткості продукції. Тому розподіл всієї суми загальновиробничих витрат пропорційно прямим витратам на оплату праці може привести до штучного завищення виробничої собівартості більш трудомісткої продукції. Якщо структура залишків готової продукції не змінюється, то база та методи розподілу загальновиробничих витрат не будуть мати суттєвий вплив на оцінку відповідної статті балансу. В протилежному випадку здійснити оцінку рівня суттєвості не можливо на етапі планування аудиту. Діючими НП(С)БО передбачається значно більший перелік елементів, що повинні визначатись у обліковій політиці підприємства. З метою оцінки рівня суттєвості внутрішні стандарти аудиторської фірми повинні мати опис процедур по кожному можливому елементу.

Список використаних джерел:

1. Бутинець Ф.Ф. Організація бухгалтерського обліку: [підручник] / [Ф.Ф. Бутинець, О.П. Войналович, І.Л. Томашевська]. – Житомир: Рута, 2015. – 527 с.
2. Радченко О.Д. Складові облікової політики сільськогосподарських підприємств // Економіка АПК. - 2016. - №10. – С.73-77.

Нежива М.О., к.е.н., доцент
Київський національний торговельно-
економічний університет,
м. Київ, Україна

ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНИЙ АНАЛІЗ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ

Стрімкий розвиток виробничих сил, розгортання науково-технічного прогресу стають причиною зростання інтенсивності індустріального втручання людини в справи природи. Невпинний індустріальний розвиток сьогодення перетворює всю планету на арену практичної діяльності людей, що само по собі стає причиною формування проблем виробництва, споживання, забруднення навколишнього середовища і як наслідок економічне зростання держав світу.

Стійкий еколого-економічний розвиток – це такий розвиток країн і регіонів, а також підприємств, коли економічне зростання, матеріальне виробництво і споживання, а також інші види діяльності суспільства відбуваються в межах, які

визначаються здатністю екосистем відновлюватися, поглинати забруднення і підтримувати життєдіяльність теперішніх та майбутніх поколінь [1].

Еколого-економічний аналіз представляє собою комплексне вивчення економічної діяльності підприємства з урахуванням впливу екологічного фактора для виконання довгострокових планів в контексті стратегії стійкого розвитку. Еколого-економічний аналіз може охоплювати усі сторони господарської діяльності у взаємозв'язку з його природоохоронною діяльністю та впливу довкілля на діяльність підприємства. Взаємозв'язки, що існують між економічною системою та навколишнім природним середовищем, свідчать про те, що національна економіка є цілісною еколого-економічною системою. Об'єктом є сукупність економічних, екологічних і соціальних факторів, що впливають на ефективність виробництва для досягнення стійкого розвитку. Еколого-економічний аналіз є однією з функцій управління сучасним підприємством, оскільки саме на основі його результатів мають ухвалюватися господарські рішення.

Головною складовою еколого-економічного аналізу діяльності підприємства є оцінка еколого-економічного збитку від забруднення навколишнього середовища, так як він показує фактичні або можливі збитки. Він застосовується при техніко-економічному обґрунтування інвестицій і проекту, а також при розрахунку плати за забруднення навколишнього середовища. Під еколого-економічними збитками розуміють вартісне вираження соціально-економічних наслідків, викликаних забрудненням навколишнього середовища, втратою або погіршенням якості природних ресурсів і об'єкта, а також витрати на ліквідацію негативних наслідків і інші майбутні витрати, пов'язані з використанням викидом або потенційним викидом шкідливих речовин або іншою діяльністю, що негативно впливає на навколишнє середовище.

Оскільки еколого-економічний збиток є єдиною мірою оцінки техногенного впливу на різні сфери суспільного життя, його розрахунок вимагає великої кількості вихідних даних, багато з яких практично не фіксується, або просто не піддаються формалізації. Такі види шкоди, як, наприклад, моральний, естетичний і інші, має певні економічні та теоретичні оцінки, його, складно висловити вартісними оцінками. На сьогоднішній день методика розрахунку не розроблена, тому розрахунковий еколого-економічний збиток занижений по відношенню до реального, а існуюча ситуація призводить до необхідності вдосконалення застосовуваних методів оцінки. Застосування адекватної еколого-економічної оцінки діяльності підприємств дозволить надавати більш якісну аналітичну інформацію для прийняття обґрунтованих управлінських рішень, спрямованих на зниження негативного впливу підприємства на навколишнє середовище.

Об'єктивно оцінити результати господарської діяльності підприємств, тобто вирішити основне завдання комплексного економічного аналізу, можна лише з обліком «взаємин» підприємства з навколишнім середовищем. Урахування екологічного фактору дозволяє привести господарську діяльність підприємств до однієї бази і достовірно оцінити результати їх діяльності, що має важливе

значення для регулювання діяльності підприємств як ними самими, так і державою [2].

Методика еколого-економічного аналізу включає: системи поводження з відходами (аналіз процесу виробництва в частині поводження з відходами (відходоовитратність, відходоємність, відходозаміщення, результативність відходозаміщення); собівартості переробки, утилізації та захоронення відходів; рентабельності системи поводження з відходами (загальна рентабельність, рентабельність переробки, використання реалізації) та господарської діяльності в умовах надзвичайних ситуацій (ефективність заходів превентивного характеру та заходів з ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, втрата прибутку в результаті втрати робочого часу та в результаті пошкодження або знищення активів). Застосування зазначених методик дозволяє виявити резерви підвищення рівня еколого-економічної безпеки підприємств [3].

Таким чином, включення природоохоронної діяльності в систему економічного аналізу та розвиток комплексного еколого-економічного аналізу буде сприяти, по-перше, підвищенню об'єктивності результатів аналізу, більш ефективному вирішенню завдань, що постають перед ним, по-друге, поліпшенню екологічної ситуації на окремих підприємствах і в країні в цілому.

Список використаних джерел:

1. Псарьова І. С. Еколого-економічний аналіз та його вплив на формування інноваційної стратегії держави / І. С. Псарьова, Н. С. Захаренко // Вісник Приазовського державного технічного університету. Серія: Економічні науки. – 2018. – Вип. 35. – С. 238-246.
2. Баланенко О. Г. Сутність та основні завдання еколого-економічного аналізу діяльності підприємства / О. Г. Баланенко, Т. М. Стойкова, І. М. Стойкова // Молодий вчений. – 2017. – № 1. – С. 535-539.
3. Грицишен Д. О. Еколого-економічний аналіз в забезпеченні сталого розвитку як пріоритетного напрямку державної політики / Д. О. Грицишен // Інвестиції: практика та досвід. – 2016. – № 10. – С. 50-57.

Овсяник А.С., студентка
Науковий керівник: Бакалінський О.В.,
д.е.н., професор
Національний транспортний університет,
м.Київ, Україна

ВДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ВИТРАТ НА ЗБУТ В НЕОІНДУСТРІАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ

У наш час умови функціонування підприємств стали відчутно трансформованими через відступ суспільства від системи планової економіки і його вступу в ринкові відносини. Тому вивчення витрат на збут у сфері торгівлі має велике практичне значення.

Актуальність даної проблеми полягає в тому, що результати роботи кожного підприємства, його конкурентоспроможність усе більше залежать від рівня витрат.